

deue montar mas de cient libras de oro, (10) quanto quier que sea grande la herencia del finado. Mas si tal muger como esta ouiesse de lo fuyo con que pudieße beuir honestamente, non ha demanda ninguna en los bienes del finado, en razon della quarta parte.

LEY VIII.

Quando puede heredarse el fijo, que non es legitimo, en los bienes de su padre, si muere sin Testamento; o el padre, en los bienes de tal fijo.

Si testamento muriendo ome, que non dexasse hijos legitimos, su fijo natural (1) que

ouiesse auido de alguna muger de que non fueße se dubda que la el tenia por fuya, e que fueße el fijo engendrado en tiempo que el non ouiesse muger legitima, nin ella otrosi marido; tal fijo (2) como este puede heredar las dos partes (3) de las doze, de todos los bienes de su padre: e el, e su madre deuen partir estas dos partes yguualmente. E si por auentura, el padre non ouiesse pariente, de los descendientes, nin de los ascendientes, (4) estonce pueden dar mientras biuiere, o dexar en su testamento, todo lo fuyo a tal fijo como este. Pero si ouiesse fijo legitimo, non le podria dar, nin dexar en su testa-

LL. 1. 8. y 9. tit. 8. lib. 5. Recop. L. 11. tit. 6. L. 7. tit. 8. lib. 5. Recop.

Hic leeo 8. que dicitur in hoc testamento non habet filios naturales. Recop. per. 2. s. de his, penult. colum. ff. de verbor. obligat.

LEY VIII.

Si defunctus non habet descendentes, nec ascendentes, succedit illi filius naturalis ex concubina in sexta parte equaliter cum matre dividenda, sed in vita, vel testamento bene potest et pater omnia bona sua donare si autem filium legitimum habet, unum duntaxat unciam, si ascendentes tantum, relicta ei legitima hereditatis, que est tertia, aliud potest filio naturali relinquere, et si pater de eo non fuit recordatus, tenetur cum hæres arbitrio boni viri alimentare: prædicta omnia habent locum contra, cum de successione filii naturalis tractatur. Hoc dicit.

(1) Natural. Hic habes declaratum, quid debeat concurrere: ut quis dicatur filius naturalis, scilicet, quod sit procreatus ex soluto, & soluta, & quod non esset dubius, quin pater illam haberet in concubinam, adde L. 1. tit. 11. 7. partit. ibi, o amigada que tenga concidamiente por fuya, sed vide, que dixi in leg. 1. tit. 15. 4. partit. & quod notat Abb. in cap. in notuit. de election. penult. colum.

(2) Tal fijo. Quid si esset nepos, vel alius, de liberis naturalibus ulterioris gradus? Videbatur dicendum, quod illi nunquam possunt a vo, vel proavo paterno in aliquo succedere, imò neque filius naturalis, & legitimus procreatus ex filio naturali tantum, non potest a vo paterno ab intestato succedere, ut in leg. fin. in fin. C. de natural. liber. que lex etiam hodie manet in correctâ, ut patet in authent. quib. mod. natural. effici. sui. in §. discretis. ad fin. in versic. de nepotibus, licet gloss. ibi aliud inueniat, scilicet, quod sit idem, quod in filiis, quia secundum Matheffillan. in tractat. de success. ab intestat. fol. 2. colum. 1. in princ. dist. leg. fin. non est correctâ in nepotibus, neque reperitur de jure cautum, quod idem sit in nepotibus circa hoc, quod est statutum in filiis. Allegat etiam pro se text. in dist. authent. in §. filium vero, ibi tamen nullum habet participium ad ascendentes, qui tamen §. loquitur in alia materia, Ang. de Aret. refert, & sequitur simpliciter Matheffillan. in §. novissime, insit. ad officia. Sylv. verò in dist. leg. fin. C. de natur. liber. tenet contrarium: imò quod nepos naturalis succedat ab intestato in his duabus unciis a vo. Movetur ex eo, quod

in successione nepotes patrem representant, ut siue legitimi in totum succedant, ut in authent. in success. C. de suis, & legit. hæredib. sic naturalis in duabus unciis, ut poterat ejus pater, & subdit, quod hæc opinio est aequior, & humanior, & quod satis probat ex mente, dist. leg. fin. quia in illa lege idem clauditur via nepotibus: naturalibus, quia & erat clausa filiis. Si ergo in aliquo aperitur filiis, ut in authent. licet. C. eod. & hic ergo, & nepotibus, & quia aperte dist. L. dicit, quod non debet ita via relinquere nepotibus restringi, sicuti & filiis, & huic opinioni Sylv. videtur adherere Roderic. Suar. in commento. L. 1. tit. 6. lib. 3. foro LL. vers. hæc de naturalium filiorum successione, colum. 1. & certè punctus iste est disputabilis, ut & dicit Joan. Bapt. Carialap. in repetit. L. si qua illustris, C. ad officia. ubi dicit, quod in stricta disputatione opin. Matheffillani, videtur magis de mente text. in dist. versic. de nepotibus, ut latius ipse inducit, colum. 16. num. 39. ubi videre poteris, sed quia Azor. in summa. C. de natura liber. colum. 1. versic. & que dixi de naturalibus filiis, tenet idem dicendum in nepotibus naturalibus, quod in filiis, & idem tenet Dinus seu ille, qui auctor fuit tractatus, de success. ab intestat. qui est inter tractatus Bart. in consueludo, & judicando non videretur ab ista opinione recedendum, secundum eum, & etiam ego teneo per istam leg. partitarem, quod ea, que in dist. versic. de nepotibus, continebantur circa nepotes naturales hic non transiunt: & appellatione filii in materia favorabilis venit nepos, ut tradit Bart. in leg. liberorum, ff. de verbor. significat. & Sylv. et in dist. leg. fin. & per Bald. in leg. maximum vitium, colum. 3. & 4. C. de liber. præter. & quia etiam ad dist. versic. de nepotibus, conjuncta dist. leg. fin. potest responderi ibi tantum probari nepotes, etiam legitimis ex filio naturali tantum a vo intestato non succedere, ut legitimis: quod tamen succedant, ut naturales, non negant dicta jura.

(3) Dos partes. Concordat cum dist. authent. licet, C. de natura. liber. & remouetur ab istis unciis, vel partibus non solum si extent filii legitimi, & naturales, verum etiam si extent filii legitimi scripto Principis, quod satis probatur hic, & in dist. authent. licet, & ex dictis Bald. in L. eam quam, num. 20. & in L. cum acutissimi, C. de fideicommiss. & idem si istent filii adoptivi, similiter excludetur, secundum Nico. de Ubal. in tractat. de success. ab intestat. col. 11. & Joan. Baptist. de S. Severi. in dist. L. si qua illustris, C. ad officia. fol. 5. quid si haberet descendentes qui tamen renunciarunt hereditati veluti filie juxta formam, cap. quoniam partum, de part. lib. 6. vide per Bart. in L. 1. s. habebat, ff. de bon. poss. contr. tabu. & Ludov. Roma. consil. 43. & Guiliel. Bened. in repet. cap. Raynautus de testam. in verbo, & uxorem nomine Adelastrum, num. 679. cum sequent. ubi, & vide, quid si substituitur legitimis filiis, & vid. L. Lucius, & ibi Ang. & Joan. de Imo. ff. de vulg. & pupil. & que dixi supra ead. part. tit. 9. in L. 32. in gloss. magna.

(4) Ascendentes. De jure isto partitarem non poterat institui per patrem ejus filius naturalis, si talis pater ha-

mento, a tal fijo natural, si non de las doze partes de la herencia, la vna. (5) Mas si acacesciessse que el padre non ouiesse fijo legitimo, e ouiesse otro pariente, de los ascendientes, assi como padre, o auuelo; estonce, dexando a estos ascendientes su parte legitima, (6) que es la tercera parte (7) de lo fuyo, las otras dos partes puede dar en su vida, o dexar en su testamento, al fijo natural sobredicho. E si por auentura, el padre non se acordasse (8) de tal

fijo) como este, non dexandole ninguna cosa de lo fuyo, estonce, los herederos (9) del son tenudos, de le dar lo que le fuere menester (10) para su gouierno, e para su vestir, e calçar, segun auedrir de omes buenos, de manera que lo puedan sofrir (11) sin gran lu daño. Otrosi dezimos, que en aquella misma manera que el fijo natural puede, e deue heredar a su padre, en los bienes del, e aprovecharse dellos, assi como sobredicho es; que en esta misma manera (12) pue-

bebat patrem, vel alios ascendentes legitimos, ut hic vides, nisi in eo quod non erat legitimum parentum, & idem habetur in dist. authent. licet, hodie tamen per L. 10. Tauri etiam nulla legitima relicta ascendentibus potest pater instituire filium naturalem in bonis suis omnibus hæredem, vel relinquere quod voluerit.

(5) La una. Concordat cum authent. quib. mod. natu. efficiam. sui, §. ne igitur, & cum authent. de trien. & semis. §. consideremus, & etiam si non superstit concubina mater talis filii naturalis potest sibi relinquere ista unciâ, & hic colliges, & tenet gloss. & Alber. in L. 2. C. de natu. liber.

Quid autem si haberet duodecim filios legitimos, & unum naturalem, an possit unum relinquere unciam dicto filio naturali? Alberic. post Mar. de Fa. in dist. authent. licet, C. de natur. liber. dicit quod non, ne plus habeat naturalis, quam legitimis, per text. in L. communium, in fin. eod. tit. & §. quoniam varia, in authent. de nupt. & quid si substituitur Balthardus legitimo? Vide que dixi supra in gloss. super verb. dos partes. An autem ultra istam unciam poterit pater relinquere filio naturali quintam partem bonorum pro alimentis, ex dispositione, L. 10. in ordi. Tauri? Et videbatur quod sic cum ista lex, neque authent. licet non disponant quod hoc liceat patri ratione alimentorum filii naturalis, & sic etiam filio naturali diviti, pater etiam extantibus filiis legitimis poterit relinquere istam unciam, sed contrarium credo, imò quod solum poterit pater filio naturali, etiam egeno relinquere, vel istam unciam de qua hic, vel quintam bonorum, si pater voluerit juxta dist. L. 10. & sic et dist. L. 10. & ex aliis, ll. fori ista unciâ fuit augmentata, utque ad quintam partem si pater eam naturali relinquere voluerit, neque ulterior erit capax extantibus legitimis, etiam ratione alimentorum, eo quia cautum est, neque in vita, neque in morte patrem filios legitimos habentem non posse disponere ultra quintam bonorum in extraneos, vel pro anima se alias extra filios legitimos, ut habetur in L. fori, tit. De las mandas, L. 9. & in L. 28. in ordi. Tauri, & in L. 1. tit. De las herencias, lib. 3. for. LL.

(6) Legitima. Hodie dic, ut in L. 10. in ordi. Tauri. (7) Tercera parte. Adde text. in authent. de trien. & semis. §. 1. gloss. in authent. novissima, C. de inoffic. testam. & ibi Doct. & Bart. in L. nam, & si parentibus, ff. eod. quam legit sub L. pater filium, in fin. sed hodie de jure regali legitima ascenduntium; sunt duæ partes de tribus, ut in L. 6. in ordi. Tauri.

(8) Accordasse. Satis hic probatur testamento facto per patrem nihil posse præterdere filios naturales contra tale testamentum patris, licet enim admittantur, secundum voluntatem, non tamen contra voluntatem patris, ut etiam voluit gloss. ubi not. Bart. in L. 1. in princ. ff. de honor. possessio. contra tabu. idem Bart. in L. gallus, §. etiam si parente, ff. de liber. & postu.

(9) Herederos. Habes hic, quod onus alimentandi filium naturalem, quo pater tenebatur, ut in authent. ex complexu, C. de inoff. nupt. & in L. si quis à liberis, §. 1. ff. de liber. agnos. L. 2. tit. 19. 4. part. transit in ejus hæredes, etiam extraneos. Concordat dist. L. si quis à li-

beris, §. item rescriptum, ubi vide gloss. Bart. & Alberic. ff. de liber. agnos. & adde L. 6. & que ibi dixi in dist. tit. 19. 4. part.

Sed in hæredes mariti tenebuntur alere uxorem inopem? Gloss. vult quod sic infra annum à morte mariti, in L. sicut patronus, ff. de oper. libero. quam ad hoc allegat Bar. in tractatu de alimentis, col. fin. & intellige dictum Bart. juxta dictum illius gloss.

(10) Menester. Concordat cum dist. authent. licet, C. de natu. liber. ibi hujusmodi enim naturales filios pauci boni viri arbitrio necesse est, & ex istis verbis iudicis præcedentibus cum dixit, non se acordasse de tal fijo, non dexandole ninguna cosa de lo fuyo entonces, & c. atque potuit quod si pater relinquit filio naturali unciam que erat 12. pars hereditatis, vel 5. per dist. L. 10. Tauri, licet talis pars sic relicta, & si vendatur, neque ejus pretium non sufficiat ad alimenta, quod non tenebuntur hæredes patris ad alendum talem filium naturalem, & idem si patri naturali decedenti ad instituto succederet in duabus unciis; in contrarium tamen videtur dicendum, quia alimenta sunt debita filio naturali: etiam de jure natura; L. 1. §. pen. vers. hinc liberorum, ff. de just. & jur. & insit. de jur. natur. in princ. & hinc dicebat Bald. in L. partum quod dotali, col. fin. q. fin. C. de collat. quod neque tali juri alimentorum à lege, & natura debito potest renuntari, etiam cum juramento. Neque tale jus videtur lege mutabile: maxime attenda æquitate canonica, de qua in cap. cum haberet, de eo qui duxit in matris, quam polu. per adulteri; neque de mente hujus L. neque etiam dist. L. 5. est tollere filio naturali tale jus petendi alimenta ab hæredibus patris, in quo transit hoc onus alimentorum, ut in L. si quis à liberis, §. item rescriptum, ff. de liber. agnos. & hic: nam intelligendæ sunt quod in proprietate bonorum qui à patre naturali manserunt,stantibus filiis legitimis, filius naturalis etiam occasione alimentorum non sit capax aliquid ultra habendi, etiam si à patre sibi relinquatur, non verò ex hoc negatur quin si tale relictum esset insufficientis ad alimenta quod non possit petere id quod sibi deficeret: idem videtur dicendum, & quod illi intelligatur quando unica, vel 5. relicta, vel quod pater relinquit sufficeret ad alimenta, nam si non esset sufficiens, non intendit tollere tale jus alimentorum: hoc etiam vult Ro. Suar. in commento. L. 1. tit. 6. lib. 3. for. LL. in versic. notandum est igitur, ubi alleg. text. cum gloss. in §. discretis, in authent. quib. mod. natu. effici. sui, & ibi Bar. & caveo ut intelligas dicta Rod. quando dux unciâ, non essent sufficientes ad alimenta, ut prædixi, & quod ita intelligi debet Bart. in §. discretis.

(11) Sofrir. Not. hoc verbum, & vide L. 2. & que ibi dixi, & L. 4. tit. 19. 4. part.

(12) Manera. Concordat cum dist. authent. licet, & cum corpore unde sumitur, & cum d. Azor. C. de natu. liber. in sum. col. 1. & C. de legi. hære. in sum. ad fin. ubi posuit hæc verba, & forte eodem modo succedit naturalis pater filio, sicut etiam naturalis filius patri, ut ita sit eadem, vel par ratio pietatis, ut ff. de inoffic. testa. L.

que quam hodie quintum geminior? & elin quere vide Olamm in Concord. lic. 13. n. 8. et in Epilog. n. 121.

